

ти капіталістою; а чимось бути мусить, се-
ли хоче звати ся чоловіком.

26. Пролетар не був-би таким бідня-
гою, якби не роздавав свого добра па-
нам і понам. Панам дас, бо мусить, а понам
бо темний

27. Пролетар. як зазулька — своєю-
го гнізда не має.

28. Після обчислення вчених, то пере-
сінний вік пролетаря виносить трийцять
пять років. Других 35 висав з пролетар-
ською кровю опір капіталізму.

29. Дехто з пролетарів думас, що пра-
цюючи, доробить ся по часі чогось. Сей про-
летарський „доробок“ являєть ся звичайно
у формі злиднів, каліцтва і передчасної
гробової дошки.

30. Родинне житє у пролетаря не ду-
же щасливе і без бійки не обходить ся. Уда-
ри падають звичайно в такім порядку: біда бє
пролетаря, він сердить ся і бє жену, а ся-ж
знов відбивас се на малих пролетарчуках.

***) Увага:** Ні, друже, пролетар се не соці-
аліст; він тільки повинен ним бути, як хоче стану-
ти на висшій уровини в житю вольним культурним
чоловіком. Пролетаріят се кляса робітнича, ся най-
низша верства в людській суспільности, для якої
поза соціалізмом нема спасеня.